

ZAKON O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB

(neuradno prečiščeno besedilo)

/ZDDPO-2/

Uradni list RS, št.:

- 117/06 (16.11.2006; veljavnost od 17.11.2006; uporaba od 01.01.2007),
- 56/08-ZDDPO-2A (06.06.2008; veljavnost od 07.06.2008; uporaba od 07.06.2008),
- 76/08-ZDDPO-2B (25.07.2008; veljavnost od 26.07.2008; uporaba od 01.01.2008),
- 05/09-ZDDPO-2C (23.01.2009; veljavnost od 24.01.2009; uporaba od 01.01.2008),
- 96/09-ZDDPO-2D (27.11.2009; veljavnost od 28.11.2009; uporaba od 28.11.2009),
- 110/09-ZDavP-2B (29.12.2009; veljavnost od 30.12.2009; uporaba od 30.12.2009),
- 43/10-ZDDPO-2E (31.05.2010; veljavnost od 01.06.2010; uporaba od 01.01.2010),
- **59/11-ZDDPO-2F (25.07.2011; veljavnost od 26.07.2011; uporaba od 26.07.2011).**

Datum veljavnosti neuradno prečiščenega besedila: od 26.07.2011 naprej

Datum uporabe neuradno prečiščenega besedila: od 26.07.2011 naprej

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka od dohodkov pravnih oseb.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske skupnosti:

– Direktiva Sveta 90/434/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic (UL L št. 225 z dne 20. avgusta 1990, str. 142), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2005/19/ES o spremembah Direktive 90/434/EGS o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev iz različnih držav članic (UL L št. 58 z dne 4. marca 2005, str. 19);

– Direktiva Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 225 z dne 20. avgusta 1990, str. 6), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2003/123/ES o spremembah Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L št. 7 z dne 13. januarja 2004, str. 41);

– Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L št. 157 z dne 26. junija 2003, str. 49).

2. člen

(pripadnost davka)

Davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: davek) po tem zakonu je prihodek državnega proračuna.

II. ZAVEZANEC ZA DAVEK IN OBSEG DAVČNE OBVEZNOSTI

3. člen

(zavezanec za davek)

(1) Zavezanec oziroma zavezanka za davek je pravna oseba domačega in tujega prava (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je zavezanec tudi družba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava, po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti in ni zavezanec po zakonu, ki ureja dohodnino.

(3) Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti niso zavezanci, če s tem zakonom ni določeno drugače.

4. člen

(obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident oziroma rezidentka Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za davek od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija), in od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir izven Slovenije.

(2) Nerezident oziroma nerezidentka Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za davek od dohodkov, ki imajo svoj vir v Sloveniji.

(3) Dohodki rezidenta in nerezidenta, določeni s tem zakonom, se obdavčujejo v obsegu in na način, kot je določeno s tem zakonom.

5. člen

(rezident in nerezident)

(1) Rezident je zavezanec iz 3. člena tega zakona, ki izpolnjuje vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. ima sedež v Sloveniji,
2. ima kraj dejanskega delovanja posloводства v Sloveniji.

(2) Nerezident je zavezanec iz 3. člena tega zakona, ki ne izpolnjuje nobenega od pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(3) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, določi način ugotavljanja kraja dejanskega delovanja posloводства, pri tem pa upošteva, da je kraj dejanskega delovanja posloводства kraj, kjer se sprejemajo ključne upravne in poslovne odločitve, ki so potrebne za vodenje poslovanja in ki je običajno kraj, kjer osebe ali skupina oseb na vodstvenih funkcijah, primeroma posloводство, sprejema odločitve, ali kraj, kjer se določajo dejanja, ki jih bo opravila oseba kot celota, ter da se za ugotavljanje upoštevajo vsa pomembna dejstva in okoliščine posameznega primera.

6. člen

(poslovna enota nerezidenta)

(1) Poslovna enota nerezidenta po tem zakonu je kraj poslovanja, to je kraj, v katerem ali preko katerega nerezident v celoti ali delno opravlja dejavnost oziroma posle v Sloveniji.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta se šteje zlasti:

1. pisarna, podružnica, tovarna, delavnica, rudnik, kamnolom ali drug kraj, kjer se pridobivajo ali izkoriščajo naravni viri;
2. gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor v zvezi z njimi, če dejavnost oziroma posli trajajo dlje kot 12 mesecev.

(3) Kot poslovna enota nerezidenta se obravnava tudi posrednik, ki deluje v imenu nerezidenta, v zvezi s katerimikoli dejavnostmi oziroma posli za nerezidenta, če ima in običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu nerezidenta, razen če so dejavnosti oziroma posli posrednika omejene na tiste iz 7. člena tega zakona, zaradi česar se ta kraj poslovanja ne bi štel za poslovno enoto nerezidenta.

(4) Kot poslovna enota nerezidenta se obravnava tudi posrednik, ki v svojem imenu deluje za nerezidenta, v okviru svoje redne dejavnosti kot borzni posrednik, posrednik s splošnim pooblastilom ali katerikoli drug neodvisni posrednik, kadar deluje v celoti ali pretežno v imenu nerezidenta in se pogoji in okoliščine v poslovnih in finančnih razmerjih med tem nerezidentom in tem posrednikom razlikujejo od tistih, ki bi bili v razmerjih med nepovezanimi osebami.

(5) Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor v zvezi z njimi, ki trajajo dlje kot dvanajst mesecev, se šteje za poslovno enoto nerezidenta od dneva začetka dejavnosti oziroma poslov, vključno s pripravljalnimi deli.

7. člen

(kraj poslovanja, ki ni poslovna enota)

Ne glede na 6. člen tega zakona, se kraj poslovanja ne šteje za poslovno enoto nerezidenta, če nerezident:

1. uporablja prostore le za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki mu pripadajo;
2. vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki mu pripadajo, le zaradi skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
3. vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki mu pripadajo, le zaradi predelave s strani druge osebe;
4. vzdržuje kraj poslovanja le zaradi nakupa dobrin ali blaga ali zbiranja informacij zase;
5. vzdržuje kraj poslovanja le zaradi opravljanja kakršnekoli druge dejavnosti oziroma poslov pripravljalne ali pomožne narave zase;
6. vzdržuje kraj poslovanja le za kakršnokoli kombinacijo dejavnosti oziroma poslov, določenih v 1. do 5. točki tega člena, pod pogojem, da so splošna dejavnost oziroma posli kraja poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

III. VIR DOHODKOV

8. člen

(vir dohodkov)

(1) Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli določbi drugega do štirinajstega odstavka tega člena mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

(2) Dohodki rezidenta, razen dohodka doseženega v poslovni enoti ali preko poslovne enote tega rezidenta, ki se nahaja izven Slovenije, oziroma razen dohodkov, ki so v skladu z določbami četrtega do štirinajstega odstavka tega člena dohodki z virom izven Slovenije, imajo vir v Sloveniji.

(3) Dohodek nerezidenta, dosežen v poslovni enoti tega nerezidenta ali preko poslovne enote tega nerezidenta, ima vir v Sloveniji, če se poslovna enota nahaja v Sloveniji.

(4) Dohodki od nepremičnin in pravic na nepremičninah imajo vir v Sloveniji, če gre za nepremičnine, ki se nahajajo v Sloveniji, in dohodki iz kmetijske in gozdarske dejavnosti imajo vir v Sloveniji, če se dejavnost opravlja na zemljiščih, ki se nahajajo v Sloveniji.

(5) Dohodki od izkoriščanja ali pravice do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva imajo vir v Sloveniji, če se nahajališča rude, viri ter drugo naravno bogastvo nahajajo v Sloveniji.

(6) Dividende, vključno z dohodki podobnimi dividendam, in dohodki od deležev, ki izvirajo iz finančnih instrumentov oziroma finančnih naložb vseh vrst, kot so

vrednostni papirji, lastniški deleži, imajo vir v Sloveniji, če jih izdajo gospodarske družbe, zadruga in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije, oziroma če gre za deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji.

(7) Obresti imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(8) Dohodki od uporabe ali pravice uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in dohodki od drugih podobnih pravic imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(9) Dobiček od odsvojitve poslovne enote nerezidenta v Sloveniji ima vir v Sloveniji.

(10) Dobiček od odsvojitve nepremičnin iz četrtega in premoženja iz petega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(11) Dobiček od odsvojitve finančnih inštrumentov oziroma finančnih naložb iz šestega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(12) Dohodki od storitev nastopajočih izvajalcev ali športnikov, ki pripadajo drugi osebi, imajo vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji.

(13) Dohodki od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%, pri tem pa to niso države članice EU, imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji.

(14) Dobiček iz desetega odstavka tega člena je tudi dobiček od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot polovico vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki se nahajajo v Sloveniji.

(15) Ministrstvo za finance in Davčna uprava Republike Slovenije objavljata seznam držav, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%, pri tem pa to niso države članice EU, iz trinajstega odstavka tega člena na spletnih straneh Ministrstva za finance in Davčne uprave Republike Slovenije.

(16) Določbe tega zakona, ki pogojujejo pravice in obveznosti zavezancev glede na sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah iz trinajstega odstavka tega člena, učinkujejo z naslednjim dnem od dneva objave države na seznamu iz petnajstega odstavka tega člena.

(17) Dohodki po tem zakonu, ki nimajo vira v Sloveniji, so dohodki z virom izven Slovenije.

IV. OPROSTITVE

9. člen

(oprostitev davka za zavezanca, ki je ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti)

(1) Zavezanec kot zavod, društvo, ustanova, verska skupnost, politična stranka, zbornica, reprezentativni sindikat, ne plača davka po tem zakonu, če:

1. je v skladu s posebnim zakonom ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti, in

2. dejansko posluje skladno z namenom ustanovitve in delovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, plača zavezanec iz prvega odstavka tega člena davek po tem zakonu od dohodkov iz opravljanja pridobitne dejavnosti.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pravna oseba, javni zavod, ustanovljena za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov po zakonu, ki ureja blagovne rezerve, ne plača davka po drugem odstavku tega člena za dejavnost zagotavljanja obveznih rezerv nafte in njenih derivatov.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje opredeli pridobitno oziroma nepridobitno dejavnost za namene tega člena, pri tem pa upošteva, da se pridobitna dejavnost opravlja na trgu zaradi pridobivanja dobička, da z opravljanjem pridobitne dejavnosti zavezanci iz tega člena konkurirajo na trgu z drugimi osebami po tem zakonu, ter vrsto pravne osebe zavezanca iz tega člena.

V. DAVČNO OBDOBJE IN PREDMET OBDAVČITVE

10. člen

(davčno obdobje)

(1) Z davkom so obdavčeni dohodki zavezanca, določeni s tem zakonom, v davčnem obdobju, ki je koledarsko leto.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, zavezanec lahko izbere, da bo njegovo davčno obdobje enako njegovemu poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta, pri čemer davčno obdobje ne sme presegati obdobja 12 mesecev.

(3) Zavezanec iz drugega odstavka tega člena mora o izbiri obvestiti davčni organ. Izbranega davčnega obdobja zavezanec ne sme spreminjati najmanj tri leta.

11. člen

(predmet obdavčitve)

Predmet obdavčitve po tem zakonu so naslednji dohodki:

1. dobiček rezidenta in dobiček nerezidenta, ki ga dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote, ki se nahaja v Sloveniji,

2. dohodki rezidenta in nerezidenta, za katere je določena obveznost davčnega odtegljaja, iz 70. člena tega zakona.

VI. DAVČNA OSNOVA

1. Splošne določbe

12. člen

(davčna osnova)

(1) Osnova za davek rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, je dobiček, ki se ugotovi v skladu z določbami tega zakona.

(2) Dobiček je presežek prihodkov nad odhodki, ki so določeni s tem zakonom.

(3) Če ta zakon ne določa drugače, se za ugotavljanje dobička priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi.

(4) Dobiček poslovne enote nerezidenta v Sloveniji je dobiček, ki se lahko pripiše tej poslovni enoti. Poslovni enoti se lahko pripiše tisti dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga ta poslovna enota imela, če bi bila samostojni zavezanec, ki opravlja enako ali podobno dejavnost oziroma posle. Prihodki, ki so doseženi z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote

nerezidenta v Sloveniji in dejanski stroški, ki nastanejo za namene te poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, se pripišejo tej poslovni enoti, če nastanejo v Sloveniji ali izven nje.

(5) Osnova za davčni odtegljaj od dohodkov, navedenih v 70. členu tega zakona, je vsak posamezen dohodek.

13. člen

(odprava dvojne obdavčitve in manj kot enkratne obdavčitve)

(1) Prihodki rezidenta in nerezidenta iz dejavnosti oziroma poslov, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki so v davčno osnovo vključeni v tekočem davčnem obdobju ali so bili vključeni v davčno osnovo v preteklih davčnih obdobjih, se ne vključijo ponovno v davčno osnovo v tekočem ali v prihodnjih davčnih obdobjih.

(2) Odhodki rezidenta in nerezidenta iz dejavnosti oziroma poslov, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki so zniževali davčno osnovo v tekočem davčnem obdobju ali so zniževali davčno osnovo v preteklih davčnih obdobjih, ne morejo ponovno zniževati davčne osnove v tekočem ali v prihodnjih davčnih obdobjih.

(3) Prihodki rezidenta in nerezidenta iz dejavnosti oziroma poslov, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki izvirajo iz v preteklih davčnih obdobjih nepriznanih odhodkov, se izvzamejo iz davčne osnove, vendar največ do zneska davčno nepriznanih odhodkov v preteklih davčnih obdobjih.

(4) Zavezanec zagotavlja in hrani podatke o prihodkih in odhodkih po prvem do tretjem odstavku tega člena, ki so bili vključeni v davčno osnovo oziroma so zniževali davčno osnovo.

14. člen

(davčna osnova pri spremembah računovodskih usmeritev in popravkih napak)

Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju prihodkov in odhodkov zavezanca se zneski, ki predstavljajo razlike zaradi sprememb računovodskih usmeritev in popravkov napak, pri obdavčljivih prihodkih in davčno priznanih odhodkih po tem zakonu, za katere se preračunajo preneseni čisti poslovni izid ali druge sestavine kapitala, v obdobju spremembe računovodske usmeritve in popravkov napak vključijo v davčno osnovo, in sicer tako, da povečujejo oziroma zmanjšujejo davčno osnovo.

15. člen

(davčna osnova pri prevrednotenjih na višje vrednosti)

Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju prihodkov in odhodkov zavezanca se znesek presežka iz prevrednotenja, ki je posledica prevrednotenja gospodarskih kategorij na višje poštene vrednosti in ki ga zavezanec prenese v preneseni čisti poslovni izid ali druge kapitalske postavke, vključi v davčno osnovo v letu takšnega prenosa. Presežek iz prevrednotenja se prenaša v preneseni poslovni izid in v davčno osnovo pri sredstvih, ki se amortizirajo, sorazmerno z obračunano amortizacijo po 33. členu tega zakona od prevrednotenega dela teh sredstev.

16. člen

(transferne cene)

(1) Za povezani osebi se štejeta zavezanec rezident ali nerezident in tuja pravna oseba ali tuja oseba brez pravne osebnosti, ki ni zavezanec (v nadaljnjem besedilu: tuja oseba), če:

1. ima zavezanec neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic, v tuji osebi ali obvladuje tujo osebo na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami; ali

2. ima tuja oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v zavezancu ali obvladuje zavezanca na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami; ali

3. ima ista oseba hkrati neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru v zavezancu in tuji osebi ali dveh zavezancih ali ju obvladuje na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami; ali

4. imajo iste fizične osebe ali njihovi družinski člani neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru v zavezancu in tuji osebi ali dveh rezidentih ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami.

(2) Za družinske člane se po tem členu šteje zakonec ali oseba, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali partner oziroma partnerica (v nadaljnjem besedilu: partner), s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza ali otrok partnerja, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ter starši in posvojitelji fizične osebe.

(3) Pri ugotavljanju prihodkov zavezanca se upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar prihodki najmanj do višine, ugotovljene z upoštevanjem cen takih ali primerljivih sredstev ali storitev, ki se v enakih ali primerljivih okoliščinah dosežejo ali bi se dosegle na trgu med nepovezanimi osebami (v nadaljnjem besedilu: primerljive tržne cene).

(4) Pri ugotavljanju odhodkov zavezanca se upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar odhodki največ do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen.

(5) Primerljive tržne cene iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se določijo z eno od naslednjih metod ali njihovo kombinacijo:

1. metodo primerljivih prostih cen;
2. metodo preprodajnih cen;
3. metodo dodatka na stroške;
4. metodo porazdelitve dobička; ali
5. metodo stopnje čistega dobička.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

17. člen

(cene med povezanimi osebami rezidenti)

(1) Za povezani osebi se štejeta rezidenta:

1. ki sta povezana v kapitalu, upravljanju ali nadzoru tako, da ima en rezident neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v drugem rezidentu ali obvladuje drugega rezidenta na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami; ali

2. če imajo iste pravne ali fizične osebe ali njihovi družinski člani v dveh rezidentih neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami.

(2) Za povezani osebi se štejeta tudi rezident in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če ima ista fizična oseba ali njeni družinski člani v rezidentu najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali obvladuje rezidenta na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami.

(3) Za družinske člane se po tem členu šteje zakonec ali oseba, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali partner, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali otrok partnerja, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ter starši in posvojitelji fizične osebe.

(4) Pri ugotavljanju prihodkov zavezanca se upoštevajo cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar prihodki najmanj do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen, določenih v skladu s pogoji in na način iz 16. člena tega zakona.

(5) Pri ugotavljanju odhodkov zavezanca se upoštevajo cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar odhodki največ do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen, določenih v skladu s pogoji in na način iz 16. člena tega zakona.

(6) Ne glede na določbe četrtega in petega odstavka tega člena se pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov rezidenta iz poslov med dvema rezidentoma, ki sta povezani osebi po tem členu, davčna osnova ne poveča oziroma zmanjša, razen če eden od rezidentov:

1. v davčnem obdobju, za katerega se ugotavljajo prihodki in odhodki, izkazuje nepokrito davčno izgubo iz preteklih obdobj; ali

2. plačuje davek po tem zakonu po stopnji 0% oziroma po posebej določeni stopnji, nižji od splošne stopnje po 60. členu tega zakona; ali

3. je oproščen plačevanja davka po tem zakonu.

(7) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

18. člen

(podatki v zvezi s povezanimi osebami po 16. in 17. členu tega zakona)

(1) Zavezanec, povezana oseba po 16. členu tega zakona, zagotavlja in hrani podatke o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi

primerljivih tržnih cen v roku in na način v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Zavezanec, povezana oseba po 17. členu tega zakona, mora na zahtevo davčnega organa v postopku davčnega nadzora predložiti podatke v zvezi z določitvijo primerljivih tržnih cen v roku in na način v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

19. člen

(obresti med povezanimi osebami)

(1) Pri ugotavljanju prihodkov se upoštevajo obračunane obresti na dana posojila povezanim osebami, vendar najmanj do višine zadnje objavljene, ob času odobritve posojila znane priznane obrestne mere, razen, če zavezanec dokaže, da bi v enakih ali primerljivih okoliščinah dal posojilo po obrestni meri, ki je nižja od priznane obrestne mere po tem odstavku, tudi posojilojemalcu – nepovezani osebi.

(2) Pri ugotavljanju odhodkov se upoštevajo obračunane obresti na prejeta posojila od povezanih oseb, vendar največ do višine zadnje objavljene, ob času odobritve posojila znane priznane obrestne mere, razen, če zavezanec dokaže, da bi v enakih ali primerljivih okoliščinah dobil posojilo po obrestni meri, ki je višja od priznane obrestne mere po tem odstavku, tudi od posojilodajalca – nepovezane osebe.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko zavezanec pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov po prvem in drugem odstavku tega člena upošteva obračunane obresti iz prvega in drugega odstavka tega člena do višine zadnje objavljene, ob času obračuna obresti znane priznane obrestne mere, če se obresti obračunavajo mesečno in je dogovorjena fleksibilna obrestna mera, oziroma do višine povprečne mesečne priznane obrestne mere, če se te obresti obračunavajo za obdobje, daljše od enega meseca, pri čemer pa to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(4) Povprečna mesečna priznana obrestna mera iz tretjega odstavka tega člena se izračuna kot navadna aritmetična sredina priznane obrestne mere prvega in zadnjega meseca obdobja, za katerega se obresti obračunavajo.

(5) Priznana obrestno mero iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena določi in objavi minister, pristojen za finance, pred začetkom davčnega obdobja, za katerega se bo uporabljala, pri tem pa upošteva, da gre za obrestno mero, ki se v primerljivih okoliščinah doseže ali bi se dosegla na trgu med nepovezanimi osebami.

(6) Pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov rezidenta iz poslov med rezidentoma, ki sta povezani osebi po 17. členu tega zakona, se davčna osnova ne poveča oziroma zmanjša razen, če eden od rezidentov:

1. v davčnem obdobju, za katerega se ugotavljajo prihodki in odhodki, izkazuje nepokrito davčno izgubo iz preteklih obdobj; ali
2. plačuje davek po tem zakonu po stopnji 0% oziroma po posebej določeni stopnji, nižji od splošne stopnje po 60. členu tega zakona; ali
3. je oproščen plačevanja davka po tem zakonu.

20. člen

(rezervacije)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju odhodkov zavezanca, se oblikovanje rezervacij, v skladu z 12. členom tega zakona, prizna kot odhodek v znesku, ki ustreza 50% oblikovanih rezervacij, razen če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Za rezervacije po tem členu se štejejo rezervacije za dana jamstva ob prodaji proizvodov ali opravitvi storitev, rezervacije za reorganizacijo, rezervacije za

pričakovane izgube iz kočljivih pogodb, rezervacije za pokojnine, rezervacije za jubilejne nagrade in rezervacije za odpravnine ob upokojitvi. Pogojne dolgoročne obveznosti se ne štejejo za rezervacije.

(3) Odprava in poraba rezervacij iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki niso bile priznane kot odhodek, se v davčnem obdobju upošteva na način, da:

- se iz davčne osnove izvzamejo prihodki iz odprave ali porabe rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznано kot odhodek in
- se priznajo odhodki iz porabe rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznано kot odhodek.

(4) Kot oblikovanje oziroma odprava rezervacij po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena se obravnava tudi njihov popravek na sedanjo vrednost predvidenih bodočih izdatkov na koncu obračunskega obdobja.

21. člen

(prevrednotenje in odpis terjatev)

(1) Odhodki zaradi prevrednotenja terjatev zaradi oslabitve se priznajo v obračunanih zneskih v skladu z 12. členom tega zakona, vendar znesek teh odhodkov v davčnem obdobju ne sme presežati nižjega od naslednjih zneskov:

- zneska, ki je enak aritmetični sredini v preteklih treh davčnih obdobjih dejansko odpisanih terjatev pod pogoji iz šestega odstavka tega člena, ali
- zneska, ki predstavlja 1% obdavčljivih prihodkov davčnega obdobja.

(2) Za terjatve po tem členu se štejejo kratkoročne in dolgoročne poslovne terjatve, ki ne vključujejo aktivnih časovnih razmejitev.

(3) Odprava oslabitve iz prvega odstavka tega člena se upošteva na način, da se prihodki iz odprave oslabitve, ki ni bila priznana kot odhodek, izvzemajo iz davčne osnove.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se odhodki, nastali zaradi prevrednotenja oziroma preračuna terjatev, ki se po računovodskih standardih prevrednotujejo zaradi spremembe valutnega tečaja, priznajo kot odhodek v celoti.

(5) Odhodki zaradi prevrednotenja terjatev, ki po prvem odstavku tega člena niso priznani kot odhodki, se priznajo ob odpisu celote ali dela terjatev, ki niso bile poplačane oziroma poravnane, pod pogoji iz šestega odstavka tega člena.

(6) Odpis terjatev je priznan kot odhodek na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave, v delu, v katerem terjatve niso bile poplačane oziroma niso bile poplačane v celoti. Odpis terjatev je priznan kot odhodek tudi na podlagi neuspešno zaključenega izvršilnega postopka sodišča ali brez sodnega postopka za poplačilo terjatev, če zavezanec dokaže, da bi stroški sodnega postopka presežili znesek poplačila terjatev, oziroma če dokaže, da so bila opravljena vsa dejanja, ki bi jih opravil s skrbnostjo dober gospodarstvenik, za dosego poplačila terjatev, oziroma da so nadaljnji pravni postopki ekonomsko neupravičeni.

(7) Če so odhodki iz prevrednotenja terjatev zaradi oslabitve davčno priznani na podlagi prvega odstavka tega člena, se davčna osnova ob odpisu terjatev poveča za davčno priznane odhodke iz prevrednotenja terjatev v preteklih davčnih obdobjih, če se odpis terjatev ne opravi pod pogoji iz šestega odstavka tega člena.

22. člen

(prevrednotenje finančnih naložb)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se odhodki zaradi prevrednotenja kot posledica oslabitve kratkoročnih in dolgoročnih finančnih naložb oziroma finančnih inštrumentov ne priznajo.

(2) Odprava oslabitve iz prvega odstavka tega člena se upošteva na način, da se prihodki iz odprave oslabitve, ki ni bila priznana kot odhodek, izvzemajo iz davčne osnove.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se odhodki zaradi prevrednotenja finančnih naložb oziroma finančnih inštrumentov, izmerjenih po pošteni vrednosti prek poslovnega izida priznajo kot odhodek v obračunanih zneskih v skladu z 12. členom tega zakona.

(4) Odhodki zaradi prevrednotenja kot posledica oslabitve, ki se po prvem odstavku tega člena ne priznajo in ki niso bili odpravljeni na način iz drugega odstavka tega člena, se priznajo ob odtujitvi, zamenjavi ali drugačni poravnavi oziroma odpravi finančne naložbe oziroma finančnega inštrumenta.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, se odhodki iz prevrednotenja zaradi oslabitve posojil, vrednotenih po metodi odplačne vrednosti, pri banki priznajo kot odhodek, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja bančništvo.

23. člen

(prevrednotenje dobrega imena)

(1) Odhodki iz prevrednotenja zaradi oslabitve dobrega imena se priznajo v obračunanem znesku, v skladu z 12. členom tega zakona, vendar največ do zneska, ki ustreza 20% začetno izkazane vrednosti dobrega imena.

(2) Če obračunan znesek oslabitve dobrega imena, v skladu z 12. členom tega zakona, preseže znesek, ki se prizna kot odhodek po tem zakonu po prvem odstavku tega člena, se presežni znesek, ki se po prvem odstavku tega člena ne prizna kot odhodek, prizna v naslednjih davčnih obdobjih, tako da ta preneseni znesek skupaj z odhodki iz prevrednotenja zaradi oslabitve dobrega imena v tekočem davčnem obdobju ne preseže zneska, ki ustreza 20% začetno izkazane vrednosti dobrega imena.

2. Prihodki

24. člen

(izvzem dividend in dohodkov, ki so podobni dividendam)

(1) Pri določanju davčne osnove zavezanca se prejete dividende oziroma drugi deleži iz dobička, vključno z dohodki, ki so podobni dividendam iz 74. člena tega zakona, razen skritih rezerv iz 74. člena tega zakona, ki niso bile predmet obdavčitve pri izplačevalcu, izvzamejo iz davčne osnove prejemnika, če je izplačevalec:

1. zavezanec za davek po tem zakonu; ali

2. za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico EU, ne šteje kot rezident izven EU in je poleg tega zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire obdavčitve; ali

3. zavezanec za davek od dohodka oziroma dobička, primerljiv z davkom po tem zakonu, in ni rezident države, v primeru poslovne enote pa se ta ne nahaja v državi, v kateri je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%, in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona, pri tem pa ta alineja ne velja za izplačevalca, ki je rezident druge države članice EU po 2. točki tega odstavka tega člena.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se za prejemnika nerezidenta uporabljajo, če je njegova udeležba v kapitalu oziroma upravljanju osebe, ki deli dobiček, povezana z dejavnostmi oziroma posli, ki jih nerezident opravlja v poslovni enoti v Sloveniji oziroma preko poslovne enote v Sloveniji.

(3) Dohodki iz prvega odstavka tega člena se izvzamejo iz davčne osnove prejemnika, če so bili v tekočem ali v preteklih davčnih obdobjih, na njihovi podlagi v davčno osnovo vključeni prihodki.

(4) Način izvajanja tega člena ureja zakon, ki ureja davčni postopek.

25. člen

(izvzem dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev)

(1) Pri določanju davčne osnove zavezanca rezidenta in nerezidenta, ki opravlja dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki ustvari dobiček iz odsvojitve lastniških deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, se 50% tega dobička izvzame iz davčne osnove zavezanca, če je bil zavezanec, ki ustvari dobiček, udeležen v kapitalu oziroma pri upravljanju druge osebe tako, da je imetnik poslovnega deleža, delnic ali glasovalnih pravic v višini najmanj 8% in znaša čas trajanja te udeležbe v kapitalu oziroma upravljanju gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja najmanj 6 mesecev in je v tem obdobju nepretrgoma za poln delovni čas zaposloval vsaj eno osebo.

(2) Izguba iz odsvojitve lastniških deležev iz prvega odstavka tega člena se ne prizna v višini 50%.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dobičke iz naložb v lastniške deleže v gospodarske družbe, zadruga in druge oblike organiziranja, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja poslovodstva v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona, pri tem pa to niso države članice EU.

(4) V primeru likvidacije oziroma prenehanja zavezanca ali poslovne enote nerezidenta v Sloveniji v obdobju 10 let po ustanovitvi, se v davčnem obračunu ob prenehanju davčna osnova poveča za izvzeti del dobička po prvem odstavku tega člena za zadnjih pet davčnih obdobj.

(5) Kot likvidacija oziroma prenehanje zavezanca in poslovne enote nerezidenta v Sloveniji se ne šteje transakcija po določbah VII. poglavja tega zakona.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se pri določanju davčne osnove zavezanca rezidenta in nerezidenta, ki opravlja dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki ustvari dobiček iz odsvojitve lastniških deležev, pridobljenih na podlagi naložb tveganega kapitala (naložb v obliki povečanja osnovnega kapitala družbe z vložki zavezanca ali ustanovitve gospodarske družbe) v družbi tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, celoten takšen dobiček izvzame iz davčne osnove zavezanca, če je imela ta družba tveganega kapitala status družbe tveganega kapitala celotno davčno obdobje in če je imela ta družba status družbe tveganega kapitala skozi celotno obdobje imetništva takega deleža zavezanca. Izguba iz odsvojitve lastniških deležev iz tega odstavka se ne prizna.

(7) Pri določanju davčne osnove zavezanca rezidenta in nerezidenta, ki opravlja dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki ustvari dobiček z odsvojitvijo lastniških deležev oziroma delnic v bankah, v zameno za izdajo ali prenos lastnih lastniških deležev ali delnic druge družbe (v nadaljnjem besedilu: zamenjava), se dobiček ali izguba iz te zamenjave izvzame iz davčne

osnove zavezanca. Če zavezanec prejme plačilo v denarju, se sorazmerni del dobička ali izgube, ki ustreza plačilu v denarju vključi v davčno osnovo.

(8) Zavezanec iz prejšnjega odstavka je dolžan ovrednotiti v zameno prejete lastniške deleže ali delnice po davčni vrednosti, ki so jo imeli v zamenjavi odsvojeni lastniški deleži ali delnice v času zamenjave.

26. člen

(odhodki, ki se nanašajo na udeležbo)

(1) Pri določanju davčne osnove po 24. in 25. členu tega zakona, se odhodki, povezani z upravljanjem in financiranjem naložb v kapital gospodarskih družb, zadrug in drugih oblik organiziranja, ki omogočajo dohodke, ki se izvzemajo po 24. in 25. členu tega zakona, ne priznajo v znesku, ki je enak 5% zneska v davčnem obdobju prejetih dividend in dobičkov, ki so po 24. in 25. členu tega zakona izvzeti iz davčne osnove zavezanca.

(2) Davčni zavezanec iz davčne osnove izvzame odhodke iz prvega odstavka tega člena v davčnem obdobju, v katerem iz davčne osnove izvzame dohodke po 24. in 25. členu tega zakona.

27. člen

(izvzem prihodkov od nepridobitne dejavnosti)

Pri določanju davčne osnove zavezanca iz 9. člena tega zakona se prihodki iz opravljanja dejavnosti, ki ni pridobitna, ter dejanski ali sorazmerni stroški te dejavnosti izvzemajo iz davčne osnove.

28. člen

(izvzem prihodkov iz odpisa dolgov postopku prisilne poravnave)

Prihodki iz naslova odpisa dolgov v postopku prisilne poravnave, v delu, ki se nanaša na oblikovanje rezerv po zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij, se ne vključijo v davčno osnovo.

3. Odhodki

29. člen

(splošno)

(1) Za ugotavljanje dobička se priznajo odhodki, potrebni za pridobitev prihodkov, ki so obdavčeni po tem zakonu.

(2) Odhodki, ki niso potrebni za pridobitev prihodkov, so odhodki, za katere glede na dejstva in okoliščine izhaja, da:

1. niso neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti in niso posledica opravljanja dejavnosti;

2. imajo značaj privatnosti;

3. niso skladni z običajno poslovno prakso.

(3) Odhodki niso skladni z običajno poslovno prakso, če niso običajni pri poslovanju v posamezni dejavnosti glede na pretekle in druge izkušnje in primerjavo z drugimi dejavnostmi ter dejstvi in okoliščinami, razen odhodkov, nastalih zaradi izrednih in nepogostih dogodkov, kot so naravne nesreče ali zaradi drugih izrednih in nepogostih dogodkov.

30. člen

(nepriznani odhodki)

(1) Davčno nepriznani odhodki so:

1. dohodki, ki so podobni dividendam, vključno s prikritim izplačilom dobička;
2. odhodki za pokrivanje izgub iz preteklih let;
3. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje, primeroma za zabavo, oddih, šport in rekreacijo, vključno s pripadajočim davkom na dodano vrednost;
4. stroški prisilne izterjave davkov ali drugih dajatev;
5. kazni, ki jih izreče pristojni organ;
6. davki, ki jih je plačal družbenik kot fizična oseba;
7. davek na dodano vrednost, ki ga zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost, ni uveljavil kot odbitek vstopnega davka, čeprav je imel to pravico po zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost;
8. obresti:
 - a) od nepravočasno plačanih davkov ali drugih dajatev;
 - b) od posojil, prejetih od oseb, ki imajo sedež, kraj dejanskega delovanja posloводства ali prebivališče v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona;
9. donacije;
10. podkupnine in druge oblike premoženjskih koristi, dane fizičnim ali pravnim osebam zato, da nastane oziroma ne nastane določen dogodek, ki drugače ne bi, primeroma, da se hitreje ali ugodneje opravi ali se opusti določeno dejanje.

(2) Stroški iz 3. točke prvega odstavka tega člena so:

1. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje lastnikov oziroma povezanih oseb iz 16. in 17. člena tega zakona, vključno s stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje teh oseb;
2. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje drugih oseb, vključno s stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje teh oseb, razen stroškov za zagotavljanje bonitet in drugih izplačil v zvezi z zaposlitvijo, če so obdavčena po zakonu, ki ureja dohodnino.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se stroški iz 3. točke prvega odstavka tega člena priznajo, če gre za odplačno uporabo, vendar največ do višine plačila oziroma povračila. Stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje, nastali v času uporabe teh sredstev za privatno rabo, se ne priznajo sorazmerno takšni rabi.

31. člen

(delno priznani odhodki)

(1) Kot odhodki se priznajo v višini 50%:

1. stroški reprezentance;
2. stroški nadzornega sveta oziroma drugega organa, ki opravlja zgolj funkcijo nadzora.

(2) Za stroške reprezentance se štejejo stroški za pogostitev, zabavo ter darila (z logotipom ali brez) ob poslovnih stikih zavezanca s poslovnimi partnerji.

32. člen

(obresti od presežka posojil)

(1) Kot odhodek se ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, ki so prejeta od delničarja oziroma družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo štirikratnik zneska deleža tega delničarja oziroma družbenika v kapitalu zavezanca (v nadaljnjem besedilu: presežek posojil), ugotovljene glede na

znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju, razen če zavezanec dokaže, da bi presežek posojil lahko dobil od posojilodajalca, ki je nepovezana oseba.

(2) Za posojila delničarja oziroma družbenika po prvem odstavku tega člena se štejejo tudi posojila tretjih oseb, vključno s posojili bank, za katera jamči ta delničar oziroma družbenik, oziroma če so posojila pridobljena v zvezi z depozitom tega delničarja oziroma družbenika v tej osebi oziroma banki.

(3) Znesek deleža delničarja oziroma družbenika v kapitalu prejemnika posojila se določi za davčno obdobje kot povprečje na podlagi stanja vplačanega kapitala, prenesenega čistega dobička in rezerv na zadnji dan vsakega meseca v davčnem obdobju.

33. člen (amortizacija)

(1) Amortizacija opredmetenih osnovnih sredstev, neopredmetenih sredstev in naložbenih nepremičnin (v nadaljevanju: amortizacija) se kot odhodek prizna v obračunanem znesku z uporabo metode enakomernega časovnega amortiziranja ter najvišjih amortizacijskih stopenj iz petega odstavka tega člena.

(2) Če obračunana amortizacija preseže znesek, ki bi bil obračunan v skladu s prvim odstavkom tega člena, se presežni znesek amortizacije kot odhodek prizna v naslednjih davčnih obdobjih, tako da se za davčne namene amortizacija na način iz prejšnjega odstavka tega člena obračunava do dokončnega amortiziranja oziroma do odtujitve oziroma odprave evidentiranja opredmetenega osnovnega sredstva, neopredmetenega sredstva in naložbene nepremičnine. Pri odtujitvi oziroma odpravi evidentiranja opredmetenega osnovnega sredstva, neopredmetenega sredstva in naložbene nepremičnine se prihodki in odhodki za davčne namene izračunavajo ob upoštevanju davčnih vrednosti teh sredstev. Davčna vrednost posameznega sredstva je znesek, ki se prisodi temu sredstvu pri obračunu davka oziroma na podlagi katerega se izračunavajo prihodki, odhodki, dobički in izgube pri obračunu davka.

(3) Amortizacija se obračunava posamično.

(4) Sredstva, ki se amortizirajo, ter začetek obračunavanja amortizacije določajo predpisi in računovodski standardi.

(5) Najvišja letna amortizacijska stopnja po določbah prvega odstavka tega člena znaša za:

1. gradbene objekte, vključno z naložbenimi nepremičninami, 3%;
2. dele gradbenih objektov, vključno z deli naložbenih nepremičnin, 6%;
3. opremo, vozila in mehanizacijo 20%;
4. dele opreme in opremo za raziskovalne dejavnosti 33,3%;
5. računalniško, strojno in programsko, opremo 50%;
6. večletne nasade 10%;
7. osnovno čredo 20%;
8. druga vlaganja 10%.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena, se lahko pri opredmetenem osnovnem sredstvu, katerega doba uporabnosti je daljša od enega leta in katerega posamična nabavna vrednost ne presega vrednosti 500 eurov, kot odhodek ob prenosu v uporabo prizna odpis celotne nabavne vrednosti.

(7) Amortizacija opredmetenih osnovnih sredstev, vključno z odhodki iz njihove odtujitve, ki je obračunana od dela nabavne vrednosti opredmetenega osnovnega sredstva na podlagi ocene stroškov razgradnje, odstranitve in obnovitve mesta, za

katere so oblikovane rezervacije, ter poraba in odprava tako oblikovanih rezervacij se obravnava pod pogoji iz 20. člena tega zakona.

34. člen

(rezervacije pri bankah, borzno posredniških družbah in zavarovalnicah)

(1) Rezervacije, ki jih mora oblikovati banka glede na posebna tveganja, se priznajo banki kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja bančništvo.

(2) Posebne rezervacije glede na posebna tveganja, ki jih mora oblikovati borzno posredniška družba, se priznajo borzno posredniški družbi kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja trg vrednostnih papirjev.

(3) Zavarovalno tehnične rezervacije, ki jih mora zavarovalnica obvezno oblikovati v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, se pri zavarovalnici priznajo kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine ali zgornje meje v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

35. člen

(plače in druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo)

(1) Plače, druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo, ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z dela delavcev se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku.

(2) Plače, druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo, ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z dela poslovodnih delavcev, prokuristov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu z zakonom oziroma s pogodbo o zaposlitvi.

(3) Kot druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo se štejejo tudi stroški bonitet, ki so obdavčeni po zakonu, ki ureja dohodnino.

(4) Nagrade vajencem se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu z zakonom.

(5) Regres za letni dopust, jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi, solidarnostne pomoči, povračila stroškov v zvezi z delom, to so: stroški prehrane med delom, prevoza na delo in z dela, terenski dodatek, nadomestilo za ločeno življenje ter povračila stroškov na službenem potovanju, to so:

1. dnevnic;
 2. povračilo stroškov prevoza, vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrini);
 3. povračilo stroškov za prenočišče,
- se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku.

4. Izguba

36. člen

(davčna izguba in pokrivanje davčne izgube)

(1) Davčna izguba po tem zakonu je presežek odhodkov nad prihodki, ki so določeni s tem zakonom.

(2) Davčno izgubo v davčnem obdobju lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove v naslednjih davčnih obdobjih, če zakon ne določa drugače.

(3) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobj se davčna osnova najprej zmanjša za davčno izgubo starejšega datuma.

(4) Zmanjšanje davčne osnove zaradi davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobij je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(5) Če se v davčnem obdobju lastništvo delniškega kapitala oziroma kapitalskih deležev ali glasovalnih pravic zavezanca neposredno ali posredno spremeni za več kot 50% glede na stanje lastništva na začetku davčnega obdobja, in zavezanec:

1. že dve leti pred spremembo lastništva ne opravlja dejavnosti; ali
 2. dve leti pred ali po spremembi lastništva bistveno spremeni dejavnost,
- drugi odstavek tega člena ne velja za izgube, ki so nastale v letu spremembe lastništva ali v preteklih davčnih obdobjih.

(6) Če zavezanec bistveno spremeni dejavnost v dveh letih po spremembi lastništva po petem odstavku tega člena, se davčna osnova poveča za že uveljavljene davčne izgube, ki so nastale v letu spremembe lastništva ali v preteklih davčnih obdobjih.

(7) 2. točka petega odstavka tega člena ne velja za zavezanca, ki bistveno spremeni dejavnost zaradi ohranjanja delovnih mest ali sanacije poslovanja.

37. člen

(davčna izguba – posebna določba)

Zavezanec, ki po 28. členu tega zakona v davčno osnovo ne vključi prihodkov iz naslova odpisa dolgov v postopku prisilne poravnave, v delu, ki se nanaša na oblikovanje rezerv po zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij, izgubi pravico do pokrivanja davčne izgube iz preteklih let v znesku prihodkov, ki se zaradi oblikovanja rezerv ne vključujejo v davčno osnovo.

VII. OBDAVČITEV PRI PRENOSU PREMOŽENJA, ZAMENJAVAH KAPITALSKIH DELEŽEV, ZDRUŽITVAH IN DELITVAH

38. člen

(skrite rezerve)

(1) Pri združitvah in delitvah, izvedenih po tem poglavju zakona, mora zavezanec v davčnem obračunu razkriti skrite rezerve, ki se nanašajo na preostalo oziroma preneseno premoženje, in jih vključiti v davčno osnovo, če zakon ne določa drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena se predloži v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Znesek, ki predstavlja skrite rezerve iz prvega odstavka tega člena, se izračuna kot razlika med pošteno vrednostjo in davčno vrednostjo sredstev in obveznosti po stanju na dan sestave davčnega obračuna iz prvega odstavka tega člena.

(4) Poštena vrednost je znesek, za katerega je mogoče prodati ali na drug način zamenjati sredstvo ali s katerim je mogoče poravnati obveznost ali za katerega je mogoče zamenjati podeljen kapitalski inštrument med dobro obveščanima in voljnima strankama v poslu, v katerem sta stranki medsebojno neodvisni in enakopravni.

(5) Davčna vrednost posameznega sredstva ali obveznosti je znesek, ki se prisodi temu sredstvu ali obveznosti pri obračunu davka oziroma na podlagi katerega se izračunavajo prihodki, odhodki, dobički in izgube pri obračunu davka.

1. Obdavčitev pri prenosu premoženja

39. člen

(prenos premoženja)

Za prenos premoženja po tem členu se šteje transakcija, s katero družba (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba), ne da bi prenehala, prenese enega ali več

obratov na drugo že ustanovljeno družbo ali na družbo, ki jo ustanovi (v nadaljnjem besedilu: prevzemna družba), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo deleže v kapitalu prevzemne družbe, prenosni družbi. Za obrat po tem členu se šteje premoženje (vsa sredstva in obveznosti), ki se lahko pripiše delu družbe, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobno tvoriti neodvisno poslovanje, in je subjekt, ki je zmožen poslovati z lastnim premoženjem.

40. člen (upravičenja in obveznosti)

(1) Pri prenosu obrata:

1. je prenosna družba oproščena davka v zvezi z dobički, ki nastanejo pri prenosu sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu ali obratom;
2. prenosni družbi niso priznane izgube, ki nastanejo pri prenosu sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu ali obratom;
3. je prenosna družba dolžna ovrednotiti prejete vrednostne papirje prevzemne družbe po njihovi tržni vrednosti na dan prenosa.

(2) Prevzemna družba je upravičena do:

a) prevzema rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba, ki se lahko pripišejo prenesenemu obratu ali obratom, in do prevzema davčnih upravičenj in pogojev v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

b) prevzema davčnih izgub, ki se lahko pripišejo prenesenemu obratu ali obratom, pod pogoji, kot bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, vključno s pogoji iz petega do sedmega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) Prevzemna družba je dolžna ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva ter izračunavati dobičke ali izgube v zvezi s prevzetimi sredstvi in obveznostmi ob upoštevanju njihovih davčnih vrednosti na dan prenosa pri prenosni družbi oziroma na način, kot če prenos ne bi bil izvršen.

41. člen (pogoji)

(1) Prenosna družba in prevzemna družba imata pravice iz 40. člena tega zakona, če sta rezidenta Slovenije in oziroma ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, in sicer:

1. če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Slovenije, za prenos obrata ali obratov v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija;
2. če je prenosna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prevzemna družba rezident Slovenije, za prenos obrata ali obratov, ki se nahaja(jo) v Sloveniji, če po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe izven Slovenije;
3. če je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prenosna družba rezident Slovenije ali države članice EU, ki ni Slovenija, pod pogojem, da po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža evropske družbe (v nadaljnjem besedilu: SE) ali evropske zadruga (v nadaljnjem besedilu: SCE) med državami članicami, in jih določi minister, pristojen za finance;

2. ki je za namene obdavčitve rezident države članice EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in

3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

42. člen

(posebna ureditev v primeru poslovne enote)

Če je prenosna družba rezident Slovenije in je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, se za prenos enega ali več obratov, ki predstavljajo eno ali več poslovnih enot, ki se nahajajo v državi članici EU, ki ni Slovenija, prvi odstavek 40. člena tega zakona ne uporablja, prenosna družba pa ima pravico do odbitka davka, ki je posledica prenosa, ki bi ga ta država članica EU zaračunala kot posledico tega prenosa, če ne bi bila uveljavljena ureditev enotnega sistema obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami.

43. člen

(priglasitev)

(1) Prenosni in prevzemni družbi se upravičenja in obveznosti po 40. in 42. členu tega zakona priznajo, če so izpolnjeni pogoji po 40. do 42. členu tega zakona, na podlagi priglasitve transakcije davčnemu organu.

(2) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, prenosna in prevzemna družba nimata niti upravičenj niti obveznosti po teh členih.

(3) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve prenosa premoženja delno ali v celoti zavrne upravičenja iz 40. člena tega zakona, če ugotovi, da je glavni namen ali eden glavnih namenov manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim.

(4) Način izvajanja tega člena določa zakon, ki ureja davčni postopek.

2. Obdavčitev pri zamenjavi kapitalskih deležev

44. člen

(zamenjava kapitalskih deležev)

(1) Za zamenjavo kapitalskih deležev se šteje transakcija, s katero pridobi obstoječa ali novoustanovljena družba (v nadaljnjem besedilu: prevzemna družba) vrednostne papirje druge družbe (v nadaljnjem besedilu: prevzeta družba) v zamenjavo za izdajo ali prenos lastnih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: vrednostni papirji prevzemne družbe) družbenikom prevzete družbe, v zamenjavo za vrednostne papirje, ki jih imajo ti družbeniki v prevzeti družbi (v nadaljnjem besedilu: vrednostni papirji prevzete družbe), pod pogojem, da po zamenjavi kapitalskih deležev prevzemna družba pridobi, ali z nadaljnjo pridobitvijo kapitalskih deležev obdrži, najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi. Prevzem, ki ga opravi prevzemna družba preko priznane borze, se šteje kot en posel, če je izvršen v obdobju šest mesecev. Priznana borza je borza, katere organizator je polnopravni član svetovnega združenja borz (World Federation of Exchanges – WFE oziroma Federation Internationale des Bourses de valeurs – FIBV).

(2) Poleg izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev po prvem odstavku tega člena lahko prevzemna družba družbenikom prevzete družbe opravi plačilo v denarju do 10% nominalne vrednosti oziroma če te vrednosti ni, najmanjšega skupnega emisijskega zneska izdanih ali prenesenih vrednostnih papirjev. Plačilo v denarju se lahko v celoti ali delno opravi manjšinskim družbenikom prevzete družbe, namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev, toda največ v višini 5% nominalne vrednosti oziroma, če te vrednosti ni, najmanjšega skupnega emisijskega zneska izdanih ali prenesenih vrednostnih papirjev.

45. člen (upravičenja in obveznosti)

(1) Pri zamenjavi kapitalskih deležev je družbenik prevzete družbe v zvezi z zamenjavo kapitalskih deležev po 44. členu tega zakona oproščen davka v zvezi z dobičkom oziroma mu ni priznana izguba, ki sta dosežena z zamenjavo vrednostnih papirjev prevzete družbe, razen, če prejme plačilo v denarju.

(2) Če prejme plačilo v denarju, je družbenik zavezan za davek v deležu, ki ustreza plačilu v denarju, pri čemer se doseženi dobiček ali izguba v sorazmernem delu pripiše gotovinskemu plačilu in pošteni vrednosti vrednostnih papirjev prevzemne družbe.

(3) Družbenik ovrednoti vrednostne papirje prevzemne družbe po davčni vrednosti, ki so jo imeli vrednostni papirji prevzete družbe pri njem v času zamenjave.

(4) Prevzemna družba ovrednoti prejete vrednostne papirje prevzete družbe po njihovi pošteni vrednosti na dan zamenjave.

46. člen (pogoji)

(1) Družbenik ima pravico iz 45. člena tega zakona:

1. če sta prevzemna družba in prevzeta družba rezidenta Slovenije in oziroma ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija; in

2. če je družbenik rezident Slovenije ali ni rezident Slovenije in je imetnik vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe preko poslovne enote, ki jo ima v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, razen oseb, ustanovljenih v skladu s pravom Slovenije, in jih določi minister, pristojen za finance;

2. ki je za davčne namene rezident države članice EU v skladu s pravom te države članice in se ne šteje za rezidenta izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in

3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

47. člen (priglasitev)

(1) Družbenik, ki zamenja vrednostne papirje, ima upravičenja in obveznosti po 45. členu tega zakona, če so izpolnjeni pogoji po 44. do 46. členu tega zakona in na podlagi priglasitve transakcije davčnemu organu.

(2) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, družbenik nima upravičenj niti obveznosti po 45. členu tega zakona.

(3) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve zamenjave kapitalskih deležev zavrne upravičenja iz 45. člena tega zakona, če ugotovi, da je glavni namen ali eden od glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim.

(4) Način izvajanja tega člena določa zakon, ki ureja davčni postopek.

3. Obdavčitev pri združitvah in delitvah

48. člen (združitve in delitve)

(1) Za združitev in delitev se šteje transakcija, ki se izvede v skladu z določili zakona, ki ureja gospodarske družbe o statusnem preoblikovanju družb.

(2) V primeru oddelitev in razdelitev s prevzemom se določbe tega poglavja uporabljajo samo, če gre za oddelitev ali razdelitev enega ali več obratov prenosne družbe.

(3) V primeru oddelitve se določbe tega poglavja uporabljajo samo, če po oddelitvi na prenosni družbi ostane vsaj en obrat.

(4) Za obrat po tem členu se šteje premoženje (vsa sredstva in obveznosti), ki se lahko pripiše delu družbe, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobno tvoriti neodvisno poslovanje, in je subjekt, ki je zmožen poslovati z lastnim premoženjem.

49. člen (upravičenja in obveznosti)

(1) Pri združitvah in delitvah je:

1. prenosna družba oproščena davka v zvezi s skritimi rezervami oziroma v zvezi z dobički in ji niso priznane izgube, ki jih je možno pripisati prenesenim sredstvom in obveznostim. Dobiček oziroma izguba se izračuna kot razlika med pošteno in davčno vrednostjo sredstev in obveznosti na obračunski dan združitve in delitve na način, kot da bi bila sredstva in obveznosti na obračunski dan združitve oziroma delitve odtujena nepovezani osebi za plačilo;

2. prevzemna družba upravičena:

a) do prevzema rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba, in do prevzema davčnih upravičenj in pogojev v zvezi s temi rezervacijami, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

b) do prevzema davčnih izgub prenosne družbe pod enakimi pogoji, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, vključno s pogoji iz petega do sedmega odstavka 36. člena tega zakona;

c) do oprostitve davka v zvezi z dobički, ki jih doseže ob prenehanju udeležbe v kapitalu prenosne družbe, če je imela pred združitvijo oziroma delitvijo udeležbo v kapitalu prenosne družbe.

(2) Prevzemna družba je dolžna ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva ter izračunavati dobičke ali izgube v zvezi s prenesenimi sredstvi in obveznostmi ob upoštevanju njihovih davčnih vrednosti pri prenosni družbi na obračunski dan združitve in delitve oziroma na način, kot če prenos ne bi bil izvršen.

(3) Družbenik prenosne družbe, ki pri združitvi ali delitvi zamenja vrednostne papirje prenosne družbe za vrednostne papirje prevzemne družbe, je oproščen davka v zvezi z dobičkom oziroma mu ni priznana izguba, ki nastane ob zamenjavi vrednostnih papirjev prenosne družbe, razen če prejme plačilo v denarju, in sicer:

1. če je družbenik rezident Slovenije; ali
2. če družbenik ni rezident Slovenije in je imetnik vrednostnih papirjev v prenosni družbi in prevzemni družbi preko poslovne enote, ki jo ima v Sloveniji.

(4) Če prejme plačilo v denarju, je družbenik iz tretjega odstavka tega člena zavezan za davek v deležu, ki ustreza plačilu v denarju, pri čemer se dobiček ali izguba, v sorazmernem delu, pripiše gotovinskemu plačilu in poštenu vrednosti vrednostnih papirjev prevzemne družbe. Družbenik ovrednoti prejete vrednostne papirje prevzemne družbe po davčni vrednosti, ki so jo imeli vrednostni papirji prenosne družbe pri njem v času združitve ali delitve.

50. člen (pogoji)

(1) Prenosna družba in prevzemna družba imata pravice iz 49. člena tega zakona, če sta rezidenta Slovenije in oziroma ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, in sicer:

1. če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Slovenije, ne glede na to, ali se obrat ali obrati prenosne družbe nahajajo v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija;

2. če je prenosna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prevzemna družba rezident Slovenije, pod pogojem, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe izven Slovenije;

3. če je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prenosna družba rezident Slovenije ali druge države članice EU, ki ni Slovenija, pod pogojem, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, razen oseb, ustanovljenih v skladu s pravom Slovenije, in jih določi minister, pristojen za finance;

2. ki je za davčne namene rezident države članice EU v skladu s pravom te države članice in se ne šteje za rezidenta izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in

3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

51. člen (posebne določbe)

Če je prenosna družba rezident Slovenije in je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in združitev ali delitev vključuje prenos obrata ali obratov, ki predstavlja poslovno enoto v državi članici EU, ki ni Slovenija, se ne uporablja 1. točka prvega odstavka 49. člena tega zakona, prenosna družba pa je upravičena do

odbitka davka, ki izvira iz združitve ali delitve, ki bi ga država članica EU zaračunala zaradi združitve ali delitve, če ne bi bila uveljavljena ureditev enotnega sistema obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU.

52. člen

(uporaba določb 48. do 53. člena tega zakona)

Določbe 48. do 53. člena tega zakona, ki se uporabljajo za prenosno družbo ali prevzemno družbo, se smiselno uporabljajo tudi za dve ali več prenosnih družb oziroma dve ali več prevzemnih družb.

53. člen

(priglasitev)

(1) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik imajo upravičenja in obveznosti po 49. členu tega zakona, če so izpolnjeni pogoji po 48. do 53. členu tega zakona in na podlagi priglasitve transakcije davčnemu organu.

(2) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, prenosna družba, prevzemna družba in družbenik nimajo upravičenj niti obveznosti po 49. členu tega zakona. V tem primeru prenosna družba v davčno osnovo vključi skrite rezerve iz 1. točke prvega odstavka 49. člena tega zakona.

(3) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve združitve oziroma delitve v celoti ali delno zavrne upravičenja iz 49. člena tega zakona, če ugotovi, da je glavni namen ali eden od glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim.

(4) Način izvajanja tega člena določa zakon, ki ureja davčni postopek.

4. Skupna določba

54. člen

(uporaba določb 38. do 53. člena tega zakona in uporaba določb pri prenosu statutarnega sedeža SE in SCE)

(1) Za obdavčitev pri prenosu premoženja, obdavčitev pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitev pri združitvah in delitvah po 39. do 53. členu tega zakona, se določbe o prenosih vrednostnih papirjev, ki predstavljajo delež v kapitalu, uporabljajo tudi za družbe, kot na primer družbe z omejeno odgovornostjo, pri katerih kapitala ne predstavljajo vrednostni papirji.

(2) Za obdavčitev pri prenosu statutarnega sedeža SE in SCE iz Slovenije v državo članico, ki ni Slovenija, in iz države članice, ki ni Slovenija, v Slovenijo ima SE in SCE smiselno upravičenja in obveznosti glede oprostitve davka v zvezi z dobički, priznavanja izgube, amortizacije, prevzema rezervacij iz prvega odstavka 40. člena tega zakona, če dobički, izgube, amortizacija in rezervacije izvirajo oziroma se nanašajo na sredstva in obveznosti, ki ostanejo dejansko povezani s poslovno enoto SE in SCE v Sloveniji ali državi članici.

VIII. DAVČNE OLAJŠAVE

55. člen

(olajšava za vlaganja v raziskave in razvoj)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 40% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v tem obdobju, vendar največ v višini davčne osnove. Vlaganja iz tega odstavka so vlaganja v:

1. notranje raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca, vključno z nakupom raziskovalno-razvojne opreme, ki se izključno in stalno uporablja pri izvajanju raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca;

2. nakup raziskovalno-razvojnih storitev (ki jih izvajajo druge osebe, vključno s povezanimi osebami, oziroma druge javne ali zasebne raziskovalne organizacije). Ne glede na prvi stavek tega odstavka, lahko zavezanec uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 50% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od poprečja države do 15%, in v višini 60% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od poprečja države za več kot 15%, vendar največ v višini davčne osnove (v nadaljnjem besedilu: regijska olajšava). Vlada Republike Slovenije z uredbo določi shemo za izvajanje regijske olajšave. Pri ugotavljanju zneska, za katerega zavezanec lahko zmanjšuje davčno osnovo v skladu s tem odstavkom, se upoštevajo zneski za vlaganja po tem odstavku, v skladu z določbami tega zakona o določanju davčne osnove. Pri razmerjih s povezanimi osebami se upoštevajo zneski, ugotovljeni po določbah tega zakona o določanju davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami. Vlaganja v raziskave in razvoj po tem odstavku mora zavezanec opredeliti v poslovnem načrtu ali posebnem razvojnem projektu oziroma programu.

(2) Zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu v davčnem obdobju zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih obdobjih.

(3) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih obdobj se davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščen del davčne olajšave starejšega datuma.

(4) Zmanjšanje davčne osnove zaradi neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih obdobj je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(5) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za vlaganja po prvem odstavku tega člena v delu, ki so financirana iz sredstev proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

55.a člen (olajšava za investiranje)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% investiranega zneska v opremo in v neopredmetena sredstva, vendar ne več kot 30.000 eurov in največ v višini davčne osnove.

(2) Za opremo iz prejšnjega odstavka tega člena se ne štejejo:

1. pohištvo in pisarniška oprema, razen računalniške opreme, in
2. motorna vozila, razen osebnih avtomobilov na hibridni ali električni pogon, avtobusov na hibridni ali električni pogon in tovornih motornih vozil z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO VI.

(3) Za neopredmetena sredstva iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo dobro ime in usredstveni stroški naložb v tuja opredmetena osnovna sredstva.

(4) V primeru finančnega najema lahko znižanje davčne osnove v skladu s tem členom uveljavlja zavezanec, ki opremo pridobi na podlagi finančnega najema.

(5) Zavezanec lahko za neizkoriščen del olajšave iz prvega odstavka tega člena zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih obdobjih po obdobju vlaganja, vendar zmanjšanje ne sme presegati 30.000 eurov v posameznem davčnem obdobju

skupaj z zmanjšanjem za takšna vlaganja v tekočem davčnem obdobju in največ v višini davčne osnove.

(6) Če zavezanec proda oziroma odtuji opremo oziroma neopredmeteno sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo po tem členu, prej kot v treh letih po letu vlaganja oziroma pred dokončnim amortiziranjem v skladu s tem zakonom, če je to krajše od treh let, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo, in sicer v letu prodaje oziroma odtujitve opreme oziroma neopredmetenega sredstva.

(7) Za odtujitev po šestem odstavku tega člena se šteje tudi prenehanje zavezanca, pri prenehanju s stečajem oziroma likvidacijo pa začetek stečajnega oziroma likvidacijskega postopka. Za odtujitev sredstva se ne štejejo prenos premoženja, zamenjava kapitalskih deležev ter združitve in delitve v skladu z 38. do 54. členom tega zakona. Upoštevajo pa se olajšave in pogoji, ki bi veljali, če ne bi prišlo do prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

(8) V primeru finančnega najema se določba šestega odstavka tega člena uporablja tudi, če najemojemalec izgubi pravico uporabe opreme.

(9) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za investicije po tem členu v delu, ki so financirane iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

55.b člen

(olajšava za zaposlovanje)

(1) Zavezanec, ki na novo zaposli osebo, mlajšo od 26 let, ali osebo, starejšo od 55 let, ki je bila pred zaposlitvijo vsaj 6 mesecev prijavljena v evidenci brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje in v obdobju zadnjih 24 mesecev ni bila zaposlena pri tem zavezancu ali njegovi povezani osebi, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 45% plače te osebe, vendar največ v višini davčne osnove.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo po prvem odstavku tega člena, če zaposli osebo iz prvega odstavka tega člena za nedoločen čas na podlagi pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih. Olajšava se lahko uveljavlja za prvih 24 mesecev zaposlitve teh oseb v davčnem letu zaposlitve in naslednjih davčnih letih do poteka 24 mesecev.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo v skladu s tem členom le, če poveča skupno število zaposlenih delavcev v davčnem obdobju, v katerem na novo zaposli delavca, za katerega uveljavlja olajšavo, pri čemer se kot povečanje števila zaposlenih delavcev šteje, če je število zaposlenih delavcev na zadnji dan davčnega obdobja višje, kot je povprečje 12 mesecev v tem davčnem obdobju ali manj mesecih, če je bilo to obdobje krajše. Pri ugotavljanju povečanja števila zaposlenih delavcev se zaposleni za delovni čas, krajši od polnega časa, upoštevajo sorazmerno, pri čemer se zaposleni za določen čas ne upoštevajo.

(4) Olajšava po tem členu se pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 38. do 54. členu tega zakona lahko prenese na prevzemno družbo pod pogoji, kot bi veljali, če do prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitve ne bi prišlo.

(5) Olajšava po tem členu se izključuje z olajšavo za zaposlovanje invalidov po tem zakonu, z olajšavami za zaposlovanje po Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (Uradni list RS, št. 87/09) in po Zakonu o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 37/07 – uradno prečiščeno besedilo in 19/10).

56. člen

(olajšava za zaposlovanje invalidov)

(1) Zavezanec, ki zaposluje invalida, po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 50% plač te osebe, vendar največ v višini davčne osnove, zavezanec, ki zaposluje invalidno osebo s 100% telesno okvaro in gluho osebo, pa v višini 70% plač te osebe, vendar največ v višini davčne osnove.

(2) Zavezanec, ki zaposluje invalide iz prvega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 70% plač za te osebe, vendar največ v višini davčne osnove. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka všttevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej všttevajo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

57. člen

(olajšava za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju)

Zavezanec, ki sprejme vajenca, dijaka ali študenta po učni pogodbi za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini plačila tej osebi, vendar največ v višini 20% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec izvajanja praktičnega dela posamezne osebe v strokovnem izobraževanju.

58. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec – delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo), lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev – zavarovancev, izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja. Glede valorizacije premije in načina objave valoriziranih zneskov premije, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dohodnino.

59. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg zmanjšanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno zmanjšanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem obdobju.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek zmanjšanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih obdobjih skupaj z zmanjšanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno obdobje, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

(6) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo za donacije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena tudi, če gre za izplačila v države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU.

(7) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena davčnih olajšav ni mogoče uveljavljati za izplačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočala spremljanje teh izplačil. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

IX. DAVČNA STOPNJA

60. člen

(splošna stopnja)

Davek se plačuje po stopnji 20% od davčne osnove.

61. člen

(posebna stopnja)

(1) Investicijski skladi, obdavčeni po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, plačujejo davek v davčnem obdobju po stopnji 0% od davčne osnove, če do 30. novembra tega obdobja razdelijo najmanj 90% poslovnega dobička prejšnjega davčnega obdobja.

(2) Pokojninski skladi, obdavčeni po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, plačujejo davek po stopnji 0% od davčne osnove.

(3) Zavarovalnice, ki lahko izvajajo pokojninski načrt v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, plačujejo od dejavnosti izvajanja

pokojninskega načrta davek po stopnji 0% od davčne osnove, če sestavijo ločen davčni obračun samo za ta pokojninski načrt.

(4) Družba tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, plačuje od dejavnosti izvajanja dopustnih naložb tveganega kapitala v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, davek po stopnji 0% od davčne osnove, če sestavi ločeni obračun samo za ta del dejavnosti.

X. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV REZIDENTA IZ VIROV IZVEN SLOVENIJE

62. člen

(odbitek tujega davka)

(1) Rezident lahko od obveznosti za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje odšteje znesek, ki je enak davku, ki ustreza davku po tem zakonu, ki ga je plačal od dohodkov iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji davek) na dohodek iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodek), ki je vključen v njegovo davčno osnovo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko rezident uveljavlja vračilo tujega davka na tuji dohodek, ki je bil vključen v njegovo davčno osnovo v predhodnih davčnih obdobjih, pod pogoji, ki veljajo za odbitek davka, v skladu s tem poglavjem, na način, ki ga določa zakon, ki ureja davčni postopek.

63. člen

(omejitev odbitka tujega davka)

(1) Odbitek iz 62. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:

1. zneska tujega davka na tuji dohodek, ki je bil končen in dejansko plačan; ali
2. zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu za tuje dohodke, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za končen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka, izračunan po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(3) Zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se računata po posameznih državah, v katerih imajo tuji dohodki svoj vir, in sicer za vsako državo posebej.

64. člen

(dokazila v zvezi z odbitkom)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek po 62. členu tega zakona, zagotavlja dokazila, ki vsebujejo podatke glede davčne obveznosti izven Slovenije, o znesku tujega davka od tujih dohodkov, osnovi za plačilo davka in znesku davka, ki je bil plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova vsebina sta določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

65. člen

(sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil ali naknadnih plačil tujega davka, spremeni odbitek, mora oziroma lahko zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati oziroma zmanjšati davek, in sicer za znesek, enak razliki med prizanim odbitkom in odbitkom, ki bi bil možen, če bi se sprememba upoštevala.

66. člen
(prenašanje presežka odbitka)

Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka 63. člena (presežek odbitka), se razlika ne more prenašati med državami ali uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

67. člen
(nižji odbitek)

(1) Če je znesek davka po tem zakonu nižji od vsakega posameznega zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona, je najvišji možen odbitek odbitek v višini zneska davka.

(2) Odbitek, ki presega znesek davka, se ne prenaša v naslednja ali pretekla davčna obdobja.

XI. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE DAVKA

1. Obveznost plačevanja davka

68. člen
(obveznost obračunavanja in plačevanja davka)

(1) Zavezanec sam izračuna in plača davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, v primeru davčnega odtegljaja iz 70. člena tega zakona davek izračuna, odtegne in plača plačnik davka, na način in po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja davčni postopek.

(3) Obliko in način predložitve davčnega obračuna za davek rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle, ki jo opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, določa zakon, ki ureja davčni postopek.

(4) Obliko in način predložitve davčnega obračuna za davčni odtegljaj po 70. členu tega zakona določa zakon, ki ureja davčni postopek.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije ne izračuna in ne plača davka.

69. člen
(obveznost akontacij davka)

(1) Od dohodkov rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle, ki jo opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, določenih s tem zakonom, se med davčnim obdobjem plačuje akontacija davka, če ni s tem zakonom ali zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(2) Akontacija davka se določi, izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Za plačano akontacijo davka se rezidentu in nerezidentu od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, zmanjša obveznost za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

XII. OBDAVČITEV DOHODKOV Z VIROM V SLOVENIJI

70. člen
(davčni odtegljaj)

(1) Davek se izračuna, odtegne in plača po stopnji 15% od dohodkov rezidentov in nerezidentov – razen dividend in dohodkov podobnih dividendam, izplačanih preko poslovne enote nerezidenta, ki se nahaja v Sloveniji – ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od:

1. plačil dividend, pri tem se za dividendo štejejo:

a) dividenda, ki je dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki, ki se izplača družbenikom ali članom v zvezi z udeležbo v dobičku izplačevalca;

b) dohodki, podobni dividendam iz 74. člena tega zakona;

2. plačil za obresti, razen obresti:

a) od kreditov, ki jih najema, in vrednostnih papirjev, ki jih izdaja Slovenija;

b) iz najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev s strani pooblaščenih institucije v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje in financiranje mednarodnih gospodarskih poslov, za katera po navedenem zakonu daje poroštvo Slovenija;

c) ki jih plačujejo banke, razen od obresti, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства ali prebivališče v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona;

č) ki jih plača Slovenija posojilojemalcu državnih dolžniških vrednostnih papirjev na sredstva, ki jih ta posojilojemalec zagotovi kot pokritje v poslu posojanja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se opravi v skladu s 83. členom Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo);

Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, obresti od vseh dolžniških vrednostnih papirjev in drugih dolžniških finančnih instrumentov, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem in finančnim instrumentom, razen zamudnih obresti.

3. plačil za uporabo ali pravico do uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in drugih podobnih dohodkov;

Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in programsko opremo, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah;

4. plačil za zakup nepremičnin, ki se nahajajo v Sloveniji;

5. plačil za storitve nastopajočih izvajalcev ali športnikov, če ta plačila pripadajo drugi osebi;

6. plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, plačanih:

1. Sloveniji ali samoupravni lokalni skupnosti v Sloveniji;

2. Banki Slovenije;

3. zavezancu rezidentu, ki izplačevalcu sporoči svojo davčno številko;

4. zavezancu nerezidentu, ki je zavezan za davek od dohodkov, ki jih dosega z dejavnostjo oziroma posli v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, in izplačevalcu sporoči svojo davčno številko, če gre za dohodke, plačane tej poslovni enoti.

(3) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena, plačanih nerezidentu, rezidentu v državi članici EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, zavezancu za davek od dohodkov v državi rezidentstva, če ne gre za dohodke, plačane poslovni enoti tega nerezidenta v Sloveniji, in če nerezident davka po prvem odstavku tega člena ne more uveljavljati v državi rezidentstva, ker primeroma uveljavlja ukrep izvzema dividend iz davčne osnove in transakcija ne pomeni izogibanja davkom.

(4) Znesek davka, ki je bil po prvem odstavku tega člena izračunan, odtegnjen in plačan, se lahko na zahtevo, naslovljeno na davčni organ, delno ali v celoti vrne, če ga nerezident delno ali v celoti ni mogel uveljavljati in je do nezmožnosti uveljavljanja tega davka prišlo po izračunu, odtegnitvi in plačilu davka.

(5) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, plačanih nerezidentom-pokojninskim skladom, investicijskim skladom in zavarovalnicam, ki lahko izvajajo pokojninski načrt, pod pogoji iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona, ki so rezidenti države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, če ne gre za dohodke, plačane poslovni enoti tega nerezidenta v Sloveniji, in če nerezident davka po prvem odstavku tega člena ne more uveljavljati v državi rezidentstva. Kot nezmožnost uveljavljanja davka se pri zavezancih po tem odstavku šteje tudi oprostitev od obdavčenja ali obdavčitev dohodkov teh zavezancev v državi rezidentstva po stopnji 0%.

(6) Določba četrtega odstavka tega člena se uporablja tudi za primere iz petega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe tretjega in petega odstavka tega člena se davek izračuna, odtegne in plača oziroma ni mogoče uveljavljati vračila iz četrtega in šestega odstavka tega člena za plačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočila spremljanje obdavčitve ali neobdavčitve dohodka. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

(8) Če Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije izplačujejo ali so jim bili zaračunani dohodki iz prvega odstavka tega člena, se štejejo za rezidente.

70.a člen

(posebna ureditev davčnega odtegljaja za obresti od dolžniških vrednostnih papirjev)

Ne glede na 70. člen tega zakona se davek ne izračuna, odtegne in plača od plačil od obresti na dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

– ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka) in

– so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali v državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

70.b člen

(posebna ureditev davčnega odtegljaja od plačil v zvezi z začasnim mehanizmom zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju)

Ne glede na določbe 70. člena tega zakona, se davek ne izračuna, odtegne in plača od plačil Slovenije, ki izhajajo iz poročstva za obveznosti delniške družbe,

ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v območju eura v skladu z Zakonom o poroštvu Republike Slovenije za zagotavljanje finančne stabilnosti v euroobmočju (Uradni list RS, št. 59/10).

71. člen

(obdavčenje, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Davka se ne odtegne od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ki se razdelijo osebam, ki imajo eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, če:

1. ima prejemnik najmanj 10% vrednosti ali števila delnic ali deležev v delniškem kapitalu, osnovnem kapitalu ali glasovalnih pravicah osebe, ki deli dobiček;
2. traja najnižja udeležba iz 1. točke tega odstavka najmanj 24 mesecev; in je
3. prejemnik:
 - a) oseba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;
 - b) za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjeno z državo nečlanico; in
 - c) je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za znesek dohodkov, podobnih dividendam, ki se štejejo za prikrito izplačilo dobička, če znesek plačil ni skladen s 16. členom tega zakona. Po tem odstavku se ne obravnavajo dohodki, ki se obravnavajo po drugem odstavku 72. člena.

(3) Dividenda, ki je izplačana osebi, ki še ne izpolnjuje pogoja 24 mesecev po 2. točki prvega odstavka tega člena, sicer pa izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, se lahko izplača brez odtegljaja davka, če izplačevalec dividende ali posrednik, za zavarovanje izpolnitve morebitne davčne obveznosti, izroči ustrezno bančno garancijo pristojnemu davčnemu organu. Znesek bančne garancije je znesek davka, izračunan od osnove, ki je enaka znesku dividende, izračunane na podlagi preračunane stopnje.

(4) Pristojni davčni organ lahko unovči garancijo, če prejemnik dividende ni razpolagal 24 mesecev z najnižjo udeležbo iz 1. točke prvega odstavka tega člena. Garancija poteče s potekom 24 mesecev razpolaganja z najnižjo udeležbo.

(5) Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija banke s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU, s katero se banka nepreklicno zavezuje, da bo na prvi poziv pristojnega davčnega organa ter brez ugovorov, na poseben račun davčnega organa izplačala vsoto iz drugega odstavka tega člena, z rokom veljavnosti do dneva izpolnitve pogoja glede časa trajanja udeležbe v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena.

72. člen

(obdavčenje, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Davka se ne odtegne od plačil obresti in plačil za uporabo premoženjskih pravic družbam, ki imajo eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja v

zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, če, v času plačila:

1. so obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic izplačane upravičenemu lastniku, ki je družba države članice EU, ki ni Slovenija, ali poslovna enota družbe države članice EU, ki se nahaja v drugi državi članici EU;

2. sta plačnik in upravičeni lastnik povezana tako, da:

a) je plačnik neposredno najmanj 25% udeležen v kapitalu upravičenega lastnika, ali

b) je upravičeni lastnik neposredno najmanj 25% udeležen v kapitalu plačnika;

c) je ista družba neposredno najmanj 25% udeležena v kapitalu plačnika in upravičenega lastnika,

pri tem pa gre za udeležbo med družbami iz držav članic EU;

3. traja najnižja udeležba iz 2. točke tega odstavka najmanj 24 mesecev; in je

4. plačnik ali upravičeni lastnik:

a) družba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;

b) za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico EU; in

c) je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena, ali za davek, ki je istoveten ali bistveno podoben in je dodatno uveden ali nadomesti obstoječi davek.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja samo za znesek obresti po drugem odstavku 19. člena tega zakona in znesek plačil uporabe premoženjskih pravic po četrtem odstavku 16. člena tega zakona.

(3) Poslovna enota se šteje za plačnika obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic po tem členu, če so te obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic zanjo odhodek po tem zakonu.

(4) Upravičeni lastnik obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic iz prvega odstavka tega člena je družba države članice EU, ki ni Slovenija, ki je prejemnik teh obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic v svojo korist. Ne šteje se za upravičenega lastnika posrednik za drugo osebo, kot predstavnik, pooblaščenec ali pooblaščen podpisnik (zastopnik).

(5) Poslovna enota se šteje za upravičenega lastnika obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic, če:

a) je terjatev, pravica ali uporaba informacije, v zvezi s katerimi nastanejo obresti ali plačila uporabe premoženjskih pravic, dejansko povezana s to poslovno enoto; in

b) obresti ali plačila uporabe premoženjskih pravic predstavljajo dohodek, za katerega je ta poslovna enota v državi članici EU, v kateri se nahaja, zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena, ali za davek, ki je istoveten ali bistveno podoben in je dodatno uveden ali nadomesti obstoječi davek.

(6) Kadar se poslovna enota družbe države članice EU šteje za plačnika ali upravičenega lastnika za obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic, se noben

drug del te družbe ne šteje kot plačnik ali upravičeni lastnik za te obresti in ta plačila uporabe premoženjskih pravic za namene tega člena.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za plačila obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic poslovne enote ali poslovni enoti družbe države članice EU, ki se nahaja v tretji državi, in prek nje v celoti ali delno potekajo posli družbe.

(8) Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namene tega člena ne štejejo za obresti.

(9) Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in programsko opremo, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

(10) Upravičenje po tem členu se prizna na podlagi dovoljenja davčnega organa, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena. Dovoljenje se izda na podlagi vloge. Vloga ter postopek glede vloge in izdaje dovoljenja sta urejena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

73. člen

(uporaba določb 72. člena tega zakona)

Določbe 72. člena tega zakona se ne uporabljajo, če gre za:

1. plačila, ki imajo naravo delitve dobička ali vračila kapitala,
2. obresti iz kreditov, ki vsebujejo pravico udeležbe na dolžnikovem dobičku,
3. obresti iz kreditov, ki kreditodajalcu dajejo pravico zamenjave njegove pravice do obresti v pravico do udeležbe v dobičku,
4. plačila iz kreditov, ki ne vsebujejo določb za vračilo glavnice ali če vračilo glavnice zapade po 50 letih po nastanku.

74. člen

(dohodki, podobni dividendam)

Za dohodke, podobne dividendam, se štejejo:

1. dobiček, ki se izplača v zvezi z vrednostnimi papirji in krediti, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku izplačevalca;
2. dobiček, rezerve iz dobička, osnovni kapital v delu, ki se je oblikoval iz predhodnega povečanja osnovnega kapitala iz dobička ali rezerv iz dobička in skrite rezerve izplačevalca, ob prenehanju izplačevalca;

Skrite rezerve se izračunajo kot razlika med pošteno vrednostjo in davčno vrednostjo sredstev in obveznosti po stanju na dan pred vpisom zaključka likvidacije v sodni register.

Poštena vrednost je znesek, za katerega je mogoče prodati ali na drug način zamenjati sredstvo ali s katerim je mogoče poravnati obveznost ali za katerega je mogoče zamenjati podeljen kapitalski inštrument med dobro obveščanima in voljnima strankama v poslu, v katerem sta stranki medsebojno neodvisni in enakopravni.

Davčna vrednost posameznega sredstva ali obveznosti je znesek, ki se prisodi temu sredstvu ali obveznosti pri obračunu davka oziroma na podlagi katerega se izračunavajo prihodki, odhodki, dobički in izgube pri obračunu davka.

3. izplačana vrednost delnic ali poslovnih deležev, zmanjšana za njihovo emisijsko vrednost in za sorazmerni del kapitalskih rezerv, ob izključitvi ali izstopu delničarja, družbenika ali člana izplačevalca;

4. izplačilo na podlagi rednega zmanjšanja osnovnega kapitala izplačevalca v delu, ki se je oblikovalo iz predhodnega povečanja osnovnega kapitala iz dobička ali rezerv iz dobička;

5. izplačana vrednost pridobljenih lastnih delnic ali lastnih poslovnih in drugih lastnih deležev, zmanjšana za njihovo emisijsko vrednost in za sorazmerni del kapitalskih rezerv;

6. dobiček, prenesen na podlagi podjetniške pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

7. prikrito izplačilo dobička, ki se opravi osebi, ki ima neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru izplačevalca ali obvladuje izplačevalca na podlagi pogodbe ali na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami. Za prikrito izplačilo dobička se šteje vsako nadomestilo, ki ga zagotovi izplačevalec osebi iz prejšnjega stavka, zlasti zagotovitev vseh oblik sredstev in opravljanje storitev, vključno z odpustom dolga, brez plačila ali po ceni, ki je nižja od primerljive tržne cene iz 16. in 17. člena tega zakona, ali plačila za nakup vseh oblik sredstev in storitev po ceni, ki je višja od primerljive tržne cene iz 16. in 17. člena tega zakona, ali plačila za sredstva in storitve, če sredstva niso bila prevzeta ali storitve niso bile opravljene. Za prikrito izplačilo dobička se štejejo tudi obresti na posojila, dana po nižji ali prejeta po višji obrestni meri, kot znaša priznana obrestna mera iz 19. člena tega zakona, in obresti od presežka posojil iz 32. člena tega zakona.

75. člen

(vštevanje davčnega odtegljaja v davčno osnovo)

(1) Rezident, ki prejme dohodek, od katerega se odtegne davek v skladu z določbami tega poglavja, všteje dohodek v svojo davčno osnovo pred zmanjšanjem za odtegnjen davek.

(2) Nerezident, ki prejme dohodek, od katerega se odtegne davek po določbah tega poglavja v zvezi z dejavnostjo oziroma posli, ki jo opravlja v poslovni enoti v Sloveniji ali preko poslovne enote v Sloveniji, všteje dohodek v svojo davčno osnovo pred zmanjšanjem za odtegnjen davek.

(3) Za plačan znesek odtegnjenega davka se zmanjša obveznost zavezanca iz prvega in drugega odstavka tega člena za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

XIII. POSEBNA DOLOČBA

76. člen

(natančnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona lahko izda minister, pristojen za finance.

XIV. PREHODNE DOLOČBE

77. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v zvezi z olajšavami)

(1) Zavezanec, kateremu so pred dnem začetka uporabe tega zakona začeli teči roki po 40. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo), se glede teka teh rokov oziroma posledic vezanih na te roke, obravnava po dosedanjih predpisih.

(2) Zavezanec, kateremu so pred dnem začetka uporabe tega zakona začeli teči roki po 49. in 50. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se glede teka teh rokov oziroma posledic vezanih na te roke, obravnava po dosedanjih predpisih.

78. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v zvezi z olajšavo za zaposlovanje)

Zavezanec, ki ima na dan začetka uporabe tega zakona pravico do zniževanja davčne osnove po prvem in drugem odstavku 50. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), davčno osnovo lahko znižuje do poteka obdobja 12 mesecev po 50. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

79. člen

(obračunavanje zalog)

Zavezanec, ki obračunava zaloge po 24. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), lahko z dnem začetka uporabe tega zakona izbere drugo metodo obračunavanja zalog.

80. člen

(sprememba amortizacijskih stopenj)

Zavezancu, ki je začel z amortizacijo opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev pred dnem začetka uporabe tega zakona, se kot odhodek prizna amortizacija teh opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev do dokončne amortizacije v višini v skladu s 15., 16. in 17. členom Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) oziroma 26. členom Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

81. člen

(uporaba 32. člena tega zakona)

(1) Za obresti iz 32. člena tega zakona, ki se ne priznajo kot odhodek, se štejejo obresti od posojil, ki so nastala po dnevu začetka uporabe Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Ne glede na določbo 32. člena tega zakona, se kot odhodek ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, ki so prejeta od družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo:

1. v prvem letu po dnevu začetka uporabe tega zakona osemkratnik;
2. v drugem, tretjem in četrtem letu šestkratnik;
3. v petem letu pa petkratnik

zneska deleža tega družbenika v kapitalu zavezanca, ugotovljene glede na znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju.

82. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 38. do 54. členu tega zakona, se prenos premoženja, zamenjava kapitalskih deležev in združitve in delitve ne štejejo za dogodke, ki po 40. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) oziroma 49. in 50. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) povzročijo, da mora zavezanec v letu takšnega dogodka povečati davčno osnovo za izkoriščeno olajšavo. Upoštevajo pa se olajšave in pogoji, ki bi veljali, če ne bi prišlo do prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

(2) Določbe Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), ki zapadejo pod prehodno ureditev, se pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 38. do 54. členu tega zakona upoštevajo, kot bi veljalo, če ne bi prišlo do prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

83. člen

(uporaba 20. člena tega zakona)

Določbe tretjega odstavka 20. člena tega zakona se uporabljajo tudi za rezervacije po 16. in 27. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), oblikovane pred dnem začetka uporabe tega zakona in po 23. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo).

84. člen

(pretekle izgube)

Izgube iz davčnih obdobjih od leta 2000 do leta 2006 se lahko pokrivajo v skladu s 36. členom tega zakona, razen izgub, ki se niso pokrile v skladu s petim odstavkom 29. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

85. člen

(uporaba 70. člena tega zakona)

(1) Določbe 70. člena tega zakona se ne uporabljajo za plačila iz 2. do 6. točke prvega odstavka 70. člena tega zakona, ki so obračunana za obdobja pred 1. januarjem 2005.

(2) Določbe 68. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) se uporabljajo za plačila po 2. do 5. točki prvega odstavka 68. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), ki so obračunana za obdobja pred dnem začetka uporabe tega zakona, tudi, če so izplačana po dnevu začetka uporabe tega zakona.

(3) Določbe 70. člena tega zakona se ne uporabljajo za izplačila iz 2. do 6. točke prvega odstavka 70. člena tega zakona, ki so obračunana za obdobja pred 1. januarjem 2007 (pred dnem začetka uporabe tega zakona).

86. člen

(uporaba 65.c člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb)

Določba 65.c člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo), ki določa, da se davčna osnova zmanjšuje za obračunane obresti od dolgoročnih in kratkoročnih vrednostnih papirjev, ki so jih do 8. aprila 1995 izdale Slovenija, občine ali javna podjetja, ki so jih ustanovile Slovenija oziroma občine, vendar največ do višine davčne osnove, se uporablja tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona.

87. člen

(izbrano davčno obdobje in prehod na izbrano davčno obdobje)

(1) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, kot bi šlo za celotno davčno obdobje.

(2) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je obdobje od konca davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, kot bi šlo za celotno davčno obdobje.

(3) Na način, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, so obdavčeni tudi dohodki zavezanca v obdobju pri prehodu iz enega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se tudi razlikuje od koledarskega leta.

(4) Določba tretjega odstavka 10. člena tega zakona se uporablja tudi za zavezanca, ki so v letu 2005 in 2006 izbrali, da se njihovo davčno obdobje razlikuje od koledarskega leta.

88. člen

(uporaba določb 6. člena tega zakona v zvezi s stalno poslovno enoto)

Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor v zvezi z njimi, če je gradbišče bilo oblikovano oziroma so se dela začela opravljati pred dnem začetka uporabe tega zakona, se šteje za poslovno enoto nerezidenta, če dejavnost oziroma posli trajajo dlje od obdobja, določenega v 6. členu tega zakona.

89. člen

(obdavčevanje v skupini do poteka dobe)

Zavezanci, ki ugotavljajo davek na podlagi obdavčenja v skupini v skladu s točko a) ali točko b) 81. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), lahko nadaljujejo s tem načinom do poteka dobe, za katero je bilo dano dovoljenje za obdavčenje v skupini, v skladu z 81. členom Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) po 200. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 78/96, 87/97, 35/98, 76/98, 82/98, 91/98, 1/99, 108/99, 37/01, 97/01, 52/02 in 33/03) ali po 63. do 67. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

90. člen

(uporaba 18. člena)

Zavezanec, ki je pred dnem začetka uporabe tega zakona, izvzel dividende oziroma druge deleže iz dobička iz davčne osnove in ravnal po tretjem odstavku 18.

člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se glede časa trajanja udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 18. člena in bančne garancije iz tretjega odstavka istega člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) obravnava po tretjem odstavku 18. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

91. člen

(prehodno obdobje za obdavčitev pri prenosu dejavnosti, zamenjavah kapitalskih deležev, združitvah in delitvah)

Zavezancem, katerim je bilo pred dnem začetka uporabe tega zakona izdano dovoljenje po 35., 40. in 47. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se glede upravičenj, pogojev in drugega ravnanja v zvezi s transakcijami, za katere se je izdalo dovoljenje, obravnavajo po določbah 30. do 48. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

92. člen

(prehodno obdobje glede udeležbe po 71. členu tega zakona)

Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka 71. člena tega zakona, se do 31. decembra 2008 uporablja stopnja 15%.

93. člen

(prehod na nov način računovodenja)

Za zavezance, ki z dnem ali po dnevu začetka uporabe tega zakona spremenijo način sestavljanja računovodskih poročil, pri prehodih, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, oziroma drugim zakonom, ki določa prehod na spremenjen način sestavljanja računovodskih poročil, in za zavezance, ki so pred dnem začetka uporabe tega zakona spremenili način sestavljanja računovodskih poročil, pri prehodih, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, oziroma drugim zakonom, ki določa prehod na spremenjen način sestavljanja računovodskih poročil, se tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona uporablja prehodna določba 14. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 108/05).

94. člen

(davčna stopnja za investicijske sklade)

Za zavezance investicijske sklade, obdavčene po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, se tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona, ne glede na prvi odstavek 61. člena tega zakona, uporablja prehodna določba drugega odstavka 16. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 108/05).

95. člen

(uporaba 15. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb)

(1) Za obresti na dana oziroma prejeta posojila od povezanih oseb, ki so bila sklenjena pred dnem začetka uporabe tega zakona, se uporablja 15. člen Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov za obresti na dana oziroma prejeta posojila od povezanih oseb, ki so bila sklenjena pred dnem začetka uporabe tega zakona, upošteva obračunane obresti do višine zadnje objavljene, ob času obračuna obresti znane priznane obrestne mere, če se obresti obračunavajo mesečno in je dogovorjena fleksibilna obrestna mera oziroma do višine povprečne mesečne priznane obrestne mere, če se te obresti obračunavajo za obdobje, daljše od enega meseca, pri čemer to obdobje ne more biti daljše od enega leta.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov za obresti na dana oziroma prejeta posojila od povezanih oseb, ki so bila sklenjena pred dnem začetka uporabe tega zakona, za obresti, obračunane za obdobja od 7. junija 2008 dalje, uporabljata prvi in drugi odstavek 19. člena tega zakona.

96. člen

(uporaba 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb)

Za odhodke prevrednotenja iz 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), ki niso bili priznani v obdobjih pred dnem začetka uporabe tega zakona v skladu s prvim in drugim odstavkom 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) glede odprave oslabitev in priznavanja teh odhodkov.

97. člen

(uporaba 60. člena tega zakona)

Ne glede na 60. člen tega zakona, se davek plačuje po stopnji 23% od davčne osnove za leto 2007, 22% od davčne osnove za leto 2008 in 21% od davčne osnove za leto 2009.

98. člen

(rezervacije pri prehodu na nov način računovodenja)

(1) Pri prehodih na nov način sestavljanja računovodskih poročil, vključno pri prehodu na nov način sestavljanja računovodskih poročil po 14. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 108/05) se dodatno oblikovanje ali odprava rezervacij za pokojnine, jubilejne nagrade in za odpravnine štejejo kot spremembe računovodskih usmeritev zavezanca po 14. členu tega zakona.

(2) Določba prejšnjega odstavka tega člena se uporablja tudi pri sestavi davčnega obračuna za leto 2006.

XV. KONČNI DOLOČBI

99. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 40/04, 70/04 – popravek, 139/04, 17/05 – uradno prečiščeno besedilo, 108/05 in 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) in naslednji predpisi, izdani na njegovi podlagi:

– Pravilnik o izvajanju Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 49/04);

- Pravilnik o priznani obrestni meri (Uradni list RS, št. 130/04 in 142/04);
- Pravilnik o določanju primerljivih tržnih cen (Uradni list RS, št. 130/04);
- Pravilnik o uveljavljanju davčnih olajšav za vlaganja v raziskave in razvoj (Uradni list RS, št. 79/06);

prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona, uporabljajo pa se do 31. decembra 2006.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona prenehata veljati drugi in tretji odstavek 18. člena Zakona o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99, 110/99, 50/02 in 93/02) v delu, ki se nanaša na oblikovanje rezerv in na zavezance po tem zakonu.

100. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje, razen:

- določbe prvega odstavka 55. člena tega zakona, v delu, ki določa regijsko olajšavo, ki začne veljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo te olajšave ter
- šestega odstavka 25. člena in četrtega odstavka 61. člena tega zakona, ki začneta veljati z dnem, ko Evropska komisija odobri to shemo državne pomoči.

(2) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in dan začetka uporabe olajšave iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb /ZDDPO-2A/ (Uradni list RS, št. 56/08) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

4. člen

(postopkovna določba)

Z dnem uveljavitve ZDavP-2B (UL RS, št. 110/09) – tj. od 30.12.2009 naprej prenehajo veljati določbe 4. člena ZDDPO-2A (153. člen ZDavP-2B) – uveljavitev neodtegnitve davka in vračila odtegnjenega davka v skladu s 70. členom ZDDPO-2 je urejena v novem 383.a členu ZDavP-2.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb /ZDDPO-2B/ (Uradni list RS, št. 76/08) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ne glede na določbe drugega odstavka 55.a člena zakona lahko zavezanec za leto 2008 uveljavlja znižanje davčne osnove za investicije v tovorna motorna vozila z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO V, v skladu s 55.a členom.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2008.

Zakon o dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb /ZDDPO-2C/ (Uradni list RS, št. 05/09) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

2. člen

Ta zakon se uporablja tudi pri obračunih, ki se nanašajo na leto 2008, za investiranje opravljeno od 1. januarja 2008.

3. člen

Ne glede na določbe drugega odstavka 55.a člena zakona lahko zavezanec za leto 2008 uveljavlja znižanje davčne osnove za investicije v avtobuse z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO IV, v skladu s 55.a členom zakona.

4. člen

Ne glede na določbe drugega odstavka 55.a člena zakona lahko zavezanec za leto 2009 in 2010 uveljavlja znižanje davčne osnove za investicije v avtobuse z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO IV, in za investicije v tovorna motorna vozila z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO V, v skladu s 55.a členom zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb /ZDDPO-2D/ (Uradni list RS, št. 96/09) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

(postopkovna določba)

(1) Zavezanci, ki uveljavijo spremembo davčne obravnave obresti na podlagi drugega ali tretjega odstavka 95. člena zakona, lahko zahtevajo vračilo že plačanega davka, če bi bila njihova obveznost za davek zaradi spremenjene davčne obravnave manjša.

(2) Zavezanci zahtevajo vračilo davka po prvem odstavku tega člena s posebnim popravkom obračuna za ta namen, ki ga morajo ne glede na roke, določene v zakonu, ki ureja davčni postopek, predložiti najpozneje do 31. marca 2010.

3. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku /ZDavP-2B/ (Uradni list RS, št. 110/09) vsebuje naslednjo končno določbo:

154. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb /ZDDPO-2E/ (Uradni list RS, št. 43/10) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Spremenjen prvi odstavek 55. člena zakona in nov 55.b člen zakona se uporabljata od 1. januarja 2010.

Zakon o dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb /ZDDPO-2F/ (Uradni list RS, št. 59/11) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.